



KONINKRIJK BELGIE

-----

ROYAUME DE BELGIQUE

-----

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

-----

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste vakantiekamer, op 26 juli 2000 door de Minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu verzocht haar, binnen een termijn van ten hoogste drie dagen, van advies te dienen over een ontwerp van koninklijk besluit "houdende de normering van zendmasten voor elektromagnetische golven tussen 10 MHz en 10 GHz", heeft op 28 juli 2000 het volgende advies gegeven :

AVIS DU CONSEIL D'ETAT

-----

Le CONSEIL D'ETAT, section de législation, première chambre des vacations, saisi par le Ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement, le 26 juillet 2000, d'une demande d'avis, dans un délai ne dépassant pas trois jours, sur un projet d'arrêté royal "fixant la norme pour les antennes émettant des ondes électromagnétiques entre 10 MHz et 10 GHz", a donné le 28 juillet 2000 l'avis suivant :

Volgens artikel 84, eerste lid, 2°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State moeten in de adviesaanvraag de redenen worden opgegeven tot staving van het spoedeisend karakter ervan.

In het onderhavige geval wordt het verzoek om spoedbehandeling gemotiveerd door :

"de noodzaak om zo spoedig mogelijk een duidelijke normbepaling, meer bepaald blootstellings- of immissienormering, uit te vaardigen inzake zendmasten in het licht van de stijgende ongerustheid van de bevolking over de impact van de straling en de gevolgen ervan op de gezondheid, in het bijzonder deze van kinderen, zwangere vrouwen en zieken. Gelet ook op de rechtsonzekerheid voor de vergunningverlenende overheden en voor de operatoren die bepaalde contractuele verplichtingen moeten nakomen. Gelet op de belangrijke toename van deze ongerustheid en rechtsonzekerheid naar aanleiding van recente gerechtelijke uitspraken".

\*

\* \*

Met toepassing van artikel 84, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, heeft de afdeling wetgeving zich beperkt tot het onderzoek van de rechtsgrond, van de bevoegdheid van de steller van de handeling alsmede van de vraag of aan de voorgeschreven vormvereisten is voldaan.

\*

\* \*

.../...

### STREKKING VAN HET ONTWERP

Het voor advies voorgelegde ontwerp van koninklijk besluit strekt ertoe, met het oog op de bescherming van de volksgezondheid, een algemene blootstellingsnorm vast te stellen inzake elektromagnetische golven.

Artikel 1, eerste lid, van het ontwerp bepaalt de maximale vermogensdichtheid, uitgedrukt in watt per vierkante meter ( $\text{W/m}^2$ ), van elektromagnetische golven met een frequentie tussen 10 MHz en 10.000 MHz <sup>1</sup>, welke geldt "buiten de veiligheidszone" <sup>2</sup>.

Luidens artikel 1, tweede lid, "(moet) bij de inplanting van de mast <sup>3</sup> ... rekening gehouden worden met de omgevingsomstandigheden, in het bijzonder de bewoonde lokalen, scholen en ziekenhuizen zodanig dat de in deze plaatsen aanwezige personen niet blootgesteld worden aan een

- 
1. Volgens de gemachtigde van de regering is bedoeld :  
"de vermogensdichtheid als gevolg van zendinstallaties met een frequentie tussen de 10 MHz en 10 GHz".
  2. Volgens de gemachtigde van de regering wordt met "veiligheidszone" bedoeld "de zone die niet toegankelijk is voor het publiek", en moet zulks met zoveel woorden in artikel 1, eerste lid, worden opgenomen.
  3. Volgens de gemachtigde van de regering moet in plaats van "de mast" gelezen worden "elke zendmast".

.../...

stralingsniveau dat schadelijk kan zijn voor hun gezondheid"

<sup>1</sup>.

Luidens artikel 2 van het ontwerp "(kunnen) de ministers tot wiens (lees : tot wier) bevoegdheid de Volksgezondheid en de Telecommunicatie behoren, ... bij gemeenschappelijk besluit de modaliteiten vaststellen betreffende de meetprocedures en de samenstelling van het aanvraagdossier" <sup>2</sup>.

#### BEVOEGDHEID

1. In zoverre het ontwerp, met het oog op de bescherming van de volksgezondheid, een maximale grenswaarde voor de blootstelling van de mens aan stralingen van elektromagnetische velden beoogt vast te stellen, doet het geen bevoegdheidsproblemen rijzen : met uitzondering van een aantal - hier niet terzake doende - aspecten <sup>3</sup>, is de volksgezondheid immers een tot de bevoegdheid van de federale overheid behorende aangelegenheid gebleven.

- 
1. In het verslag aan de Koning is een tabel opgenomen van aangepaste grenswaarden voor blootstelling in woonlokalen, scholen en ziekenhuizen. Het is allicht de bedoeling de onduidelijke bepaling van artikel 1, tweede lid, te vervangen door deze tabel.
  2. Aan de Raad van State kon niet worden verduidelijkt welk "aanvraagdossier" precies bedoeld is.
  3. Zie artikel 5, § 1, I, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen.

.../...

2. Door de beoogde blootstellingsnorm op te leggen regelt de federale overheid niet rechtstreeks aangelegenheden die aan de gewesten zijn toegewezen, zoals de ruimtelijke ordening of de bescherming van het leefmilieu <sup>1</sup>. Er moet evenwel worden onderzocht of de voorgenomen regeling niet onrechtstreeks op onevenredige wijze ingrijpt in de bevoegdheid van de gewesten.

2.1. Het komt de gewesten toe de regels te bepalen met betrekking tot het afgeven van bouwvergunningen voor het plaatsen van zendmasten (artikel 6, § 1, I, 1°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980).

Door grenswaarden inzake blootstelling aan niet-ioniserende stralingen op te leggen, beïnvloedt de federale overheid ongetwijfeld het gewestelijk beleid inzake de ruimtelijke ordening. Een strengere norm impliceert immers dat bijv. een volledige dekking van het Belgische grondgebied door GSM-operatoren een groter aantal zendmasten vereist. Prima facie lijkt deze onrechtstreekse inmenging evenwel niet van die aard te zijn dat aan de bevoegdheid van de gewesten om een beleid van ruimtelijke ordening te voeren op onevenredige wijze afbreuk zou worden gedaan.

---

1. De ontworpen blootstellingsnorm heeft alleen betrekking op de rechtstreekse gevolgen van de bedoelde stralingen voor de gezondheid van de mens. Die norm houdt dus geen verband met een eventuele aantasting van het leefmilieu ten gevolge van niet-ioniserende stralingen, noch zelfs met de onrechtstreekse gevolgen op de gezondheid van de mens ten gevolge van zulke eventuele milieuvervuiling.

2.2. Waar de federale overheid bevoegd is om maatregelen te nemen inzake de bescherming tegen ioniserende stralingen (artikel 6, § 1, II, tweede lid, 2°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980), zijn de gewesten daarentegen bevoegd om de bescherming van het leefmilieu te regelen wat de niet-ioniserende stralingen betreft (artikel 6, § 1, II, eerste lid, 1°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980). In zoverre zendmasten zouden worden aangemerkt als gevaarlijke, ongezonde of hinderlijke inrichtingen, komt het bovendien de gewesten toe de nodig geachte maatregelen te nemen op het vlak van de exploitatie van die masten, bijv. door die exploitatie te onderwerpen aan een milieuvergunning (artikel 6, § 1, II, eerste lid, 3°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980).

Het kan derhalve niet worden uitgesloten dat de gewesten, op grond van hun bevoegdheid inzake de bescherming van het leefmilieu, (emissie)normen met betrekking tot zendmasten uitvaardigen ter voorkoming van de verontreiniging van het leefmilieu door niet-ioniserende stralingen.

Hier geldt eveneens dat zowel de federale overheid als de gewesten hun bevoegdheid moeten uitoefenen met eerbiediging van het evenredigheidsbeginsel. Binnen de hem toegemeten tijd en op basis van de beschikbare informatie, kan de Raad van State hierover geen uitspraak doen.

3. Aangezien, zoals blijkt uit wat voorafgaat, de naleving van de in het ontwerp bedoelde blootstellingsnorm de medewerking vereist van de gewesten, zou de regering

.../...

kunnen overwegen terzake met de gewesten een samenwerkingsakkoord te sluiten als bedoeld in artikel 92bis van de bijzondere wet van 8 augustus 1980.

#### RECHTSGROND

Blijkens de aanhef van het ontwerp moet de rechtsgrond voor de ontworpen regeling worden gezocht in de artikelen 3 en 4 van de wet van 12 juli 1985 betreffende de bescherming van de mens en van het leefmilieu tegen de schadelijke effecten en de hinder van niet-ioniserende stralingen, infrasonen en ultrasonen.

Luidens het voornoemde artikel 3, § 1, kan de Koning, o.m. "ter bescherming van de mens ... voorwaarden opleggen aan ... het gebruik van commercieel, industrieel, wetenschappelijk, medisch of ander karakter van toestellen of inrichtingen die niet-ioniserende stralingen, infrasonen of ultrasonen kunnen opwekken, doorzenden of ontvangen". Luidens paragraaf 2 van dat artikel "(kan) de Koning ... alle gepaste maatregelen treffen, en meer bepaald voorwaarden opleggen aan het opwekken, het doorzenden en het ontvangen van niet-ioniserende stralingen, infrasonen of ultrasonen".

Artikel 4, § 1, van de wet van 12 juli 1985 wijst de ministers aan die bevoegd zijn om de koninklijke besluiten voor te dragen bedoeld in o.m. artikel 3 van de wet. Paragraaf 2 van artikel 4 bepaalt dat over de bedoelde koninklijke besluiten vooraf het advies van de Hoge Gezondheidsraad moet worden ingewonnen.

.../...

Uit de parlementaire voorbereiding blijkt dat de wet van 12 juli 1985 beoogt "de Regering in de mogelijkheid te stellen de nodige maatregelen te treffen om het hoofd te bieden aan de gevaren van ... (o.m. de niet-ioniserende stralingen ... voortgebracht door zonnebanken, kunstlicht, infrarood- en ultravioletlampen, microgolfovens, lasers, radiozenders of andere) voor de bevolking" en om inzonderheid een "specifieke reglementering in de vorm van blootstellingsnormen voor de bevolking" vast te stellen <sup>1</sup>.

Gelet op deze toelichting, kan worden aangenomen dat de voornoemde wetsbepalingen rechtsgrond bieden voor het ontworpen besluit.

#### VORMVEREISTEN

1. Zoals hiervóór reeds werd vermeld, moet, overeenkomstig artikel 4, § 2, van de wet van 12 juli 1985, over het ontwerp het advies worden ingewonnen van de Hoge Gezondheidsraad.

In het derde lid van de aanhef wordt verwezen naar een advies van de Hoge Gezondheidsraad dat gegeven zou zijn op 24 september 1999 en bijgewerkt op 22 maart 2000. De gemachtigde van de regering heeft bevestigd dat die verwijzing doelt op de bij de adviesaanvraag gevoegde, niet gedateerde brochure van de Hoge Gezondheidsraad met als opschrift "De GSM, Veilig mobiel telefoneren ?". De

---

1. Parl. St., Kamer, 1983-84, nr. 761/1, p. 2.

gemachtigde heeft voorts bevestigd dat het ontworpen besluit als zodanig niet aan het advies van de Hoge Gezondheidsraad is voorgelegd. Aan dat vormvereiste dient alsnog te worden voldaan. Indien op grond van het advies van de Hoge Gezondheidsraad wijzigingen zouden worden aangebracht in het ontwerp, moeten de gewijzigde bepalingen bovendien opnieuw aan de afdeling wetgeving worden voorgelegd.

2. Luidens artikel 4, § 1, van de wet van 12 juli 1985 "worden de koninklijke besluiten genomen in uitvoering van de artikelen 2 en 3 van (de) wet, (naar gelang van de aard en de bron van de niet-ioniserende stralingen) voorgedragen door de Minister bevoegd voor leefmilieu, hetzij gezamenlijk met elke andere nationale Minister".

De bronnen van niet-ioniserende stralingen in het frequentiebereik van 10 MHz-10GHz zijn zendmasten voor mobiele telefonie, FM-radiogolven, televisiegolven en dergelijke. Gelet op deze mogelijke bronnen van de in het ontwerp bedoelde stralingen, moeten allicht niet alleen de minister bevoegd voor de telecommunicatie, maar ook de ministers bevoegd voor de defensie (zendmasten voor militaire doeleinden), voor het wetenschapsbeleid (ruimtevaart), voor het verkeer (navigatie), voor de binnenlandse zaken (zendmasten voor de communicatie van politie en rijkswacht) en misschien nog andere ministers bij de voordracht en de medeondertekening van het ontworpen besluit worden betrokken.

-----

Conformément à l'article 84, alinéa 1er, 2°, des lois coordonnées sur le Conseil d'Etat, la demande d'avis doit indiquer les motifs qui en justifient le caractère urgent.

En l'occurrence, l'urgence est motivée par :

"de noodzaak om zo spoedig mogelijk een duidelijke normbepaling, meer bepaald blootstellings- of immissienormering, uit te vaardigen inzake zendmasten in het licht van de stijgende ongerustheid van de bevolking over de impact van de straling en de gevolgen ervan op de gezondheid, in het bijzonder deze van kinderen, zwangere vrouwen en zieken. Gelet ook op de rechtsonzekerheid voor de vergunningverlenende overheden en voor de operatoren die bepaalde contractuele verplichtingen moeten nakomen. Gelet op de belangrijke toename van deze ongerustheid en rechtsonzekerheid naar aanleiding van recente gerechtelijke uitspraken".

\*

\*                      \*

En application de l'article 84, alinéa 2, des lois coordonnées sur le Conseil d'Etat, la section de législation s'est limitée à l'examen du fondement juridique, de la compétence de l'auteur de l'acte ainsi que de l'accomplissement des formalités prescrites.

\*

\*                      \*

.../...

PORTEE DU PROJET

Le projet d'arrêté royal soumis pour avis vise à fixer une norme d'exposition générale en matière d'ondes électromagnétiques en vue d'assurer la protection de la santé publique.

L'article 1er, alinéa 1er, du projet fixe la puissance de rayonnement maximale, exprimée en watts par mètre cube ( $\text{W/m}^3$ ), des ondes électromagnétiques ayant une fréquence comprise entre 10 MHz et 10.000 MHz <sup>1</sup>, laquelle vaut "en dehors des zones de sécurité" <sup>2</sup>.

Selon l'article 1er, alinéa 2, "lors de l'installation d'une antenne <sup>3</sup>, il faut tenir compte des caractéristiques environnementales, en particulier, les habitations, les écoles et les hôpitaux, de manière à ce que les personnes présentes à l'intérieur de ces endroits ne

- 
1. Selon le délégué du gouvernement, il s'agit "de la puissance de rayonnement résultant d'émetteurs ayant une fréquence comprise entre 10 MHz et 10 GHz".
  2. Selon le délégué du gouvernement, il faut entendre par "zone de sécurité" "la zone qui n'est pas accessible au public", et il y a lieu de l'énoncer expressément dans l'article 1er, alinéa 1er.
  3. Selon le délégué du gouvernement, il y a lieu de lire "de toute antenne" au lieu de "d'une antenne".

.../...

soient pas exposées à un niveau de rayonnement pouvant être dangereux pour leur santé" <sup>1</sup>.

Selon l'article 2 du projet, "les ministres à qui revient la compétence de la Santé publique et celle des Télécommunication (lire : qui ont la santé publique et les télécommunications dans leurs attributions), peuvent, par arrêté conjoint, fixer les modalités pour les procédures de mesure et la composition du dossier de demande" <sup>2</sup>.

#### COMPETENCE

1. Dans la mesure où le projet vise à fixer une valeur limite maximale pour l'exposition humaine aux rayonnements de champs électromagnétiques afin d'assurer la protection de la santé publique, il ne pose pas de problème de compétence : à l'exception d'un certain nombre d'aspects - non pertinents en l'espèce - <sup>3</sup>, la santé publique est en effet une matière qui est restée de la compétence de l'autorité fédérale.

2. En imposant la norme d'exposition projetée, l'autorité fédérale ne règle pas directement des matières

- 
1. Le rapport au Roi contient un tableau des valeurs limites adaptées pour l'exposition dans les habitations, les écoles et les hôpitaux. Sans doute l'intention des auteurs est-elle de remplacer la disposition imprécise de l'article 1er, alinéa 2, par ce tableau.
  2. Il n'a pas pu être précisé au Conseil d'Etat de quel "dossier de demande" il s'agit.
  3. Voir l'article 5, § 1er, I, de la loi spéciale du 8 août 1980 de réformes institutionnelles.

.../...

attribuées aux régions, telles que l'aménagement du territoire ou la protection de l'environnement <sup>1</sup>. Il faut toutefois vérifier que la réglementation en projet n'empiète pas indirectement et d'une manière disproportionnée sur la compétence des régions.

2.1. Il appartient aux régions de fixer les règles relatives à la délivrance de permis de bâtir en vue de l'installation d'antennes (article 6, § 1er, I, 1°, de la loi spéciale du 8 août 1980).

En imposant des valeurs limites relatives à l'exposition aux radiations non ionisantes, l'autorité fédérale influence incontestablement la politique régionale en matière d'aménagement du territoire. En effet, une norme plus stricte implique, par exemple, qu'il faut un plus grand nombre d'antennes pour assurer la couverture complète du territoire belge par des opérateurs GSM. De prime abord, cette immixtion indirecte ne semble toutefois pas être de nature à entraîner une méconnaissance disproportionnée des régions de mener leur politique en matière d'aménagement du territoire.

2.2. Si l'autorité fédérale est compétente pour prendre des mesures de protection contre les radiations ionisantes (article 6, § 1er, II, alinéa 2, 2°, de la loi spéciale du 8 août 1980), les régions sont en revanche habilitées à

---

1. La norme d'exposition en projet ne porte que sur les effets directs des rayonnements visés sur la santé humaine. Cette norme n'est donc nullement liée à une éventuelle détérioration de l'environnement à la suite de radiations non ionisantes, ni même aux effets indirects d'une telle pollution écologique éventuelle pour la santé humaine.

régler la protection de l'environnement en ce qui concerne les radiations non ionisantes (article 6, § 1er, II, alinéa 1er, 1°, de la loi spéciale du 8 août 1980). Dans la mesure où des antennes sont qualifiées d'installations dangereuses, insalubres ou incommodes, il revient en outre aux régions de prendre les mesures jugées utiles pour l'exploitation de ces antennes, par exemple en soumettant cette exploitation à un permis d'environnement (article 6, § 1er, II, alinéa 1er, 3°, de la loi spéciale du 8 août 1980).

Il ne peut dès lors être exclu que, eu égard à leur compétence en matière de protection de l'environnement, les régions arrêtent des normes (d'émission) relatives aux antennes afin d'éviter que l'environnement ne soit pollué par des radiations non ionisantes.

Ici également, tant l'autorité fédérale que les régions doivent exercer leur compétence dans le respect du principe de proportionnalité. Dans le délai qui lui est imparti et compte tenu des informations disponibles, le Conseil d'Etat ne peut se prononcer sur ce point.

3. Etant donné, ainsi que le montre ce qui précède, que le respect de la norme d'exposition visée dans le projet requiert la collaboration des régions, le gouvernement pourrait envisager de conclure en la matière avec les régions un accord de coopération, au sens de l'article 92bis de la loi spéciale du 8 août 1980.

.../...

### FONDEMENT LEGAL

Selon le préambule du projet, il y a lieu de chercher le fondement légal de la réglementation en projet dans les articles 3 et 4 de la loi du 12 juillet 1985 relative à la protection de l'homme et de l'environnement contre les effets nocifs et les nuisances provoqués par les radiations non ionisantes, les infrasons et les ultrasons.

Aux termes de l'article 3, § 1er, précité, le Roi peut notamment, afin d'assurer la protection de la population, "imposer des conditions à ... l'emploi à des fins commerciales, industrielles, scientifiques, médicales ou autres d'appareils ou d'installations susceptibles de produire, de transmettre ou de recevoir des radiations non-ionisantes, des infrasons ou des ultrasons". Selon le paragraphe 2 de cet article 3, "le Roi peut prendre toutes les mesures adéquates, et plus particulièrement imposer des conditions à la production, à la transmission et à la réception des radiations non ionisantes, des infrasons ou des ultrasons".

L'article 4, § 1er, de la loi du 12 juillet 1985 désigne les ministres compétents pour proposer les arrêtés royaux, visés notamment à l'article 3 de la loi. Le paragraphe 2 de l'article 4 dispose que les arrêtés royaux visés doivent être préalablement soumis à l'avis du Conseil supérieur d'Hygiène.

Il ressort des travaux parlementaires que la loi du 12 juillet 1985 vise à "permettre au Gouvernement de prendre toutes les mesures pour prévenir et faire face aux dangers ... (notamment des radiations non ionisantes ...

.../...

produites par les bancs solaires, l'éclairage artificiel, les lampes à infra-rouge et à ultra-violet, les fours à micro-ondes, les lasers, les émetteurs radio ou autres) pour la population" et, plus particulièrement, pour établir une "réglementation (...) spécifique sous forme de normes" d'exposition pour la population <sup>1</sup>.

Vu ces éclaircissements, on peut considérer que les dispositions légales précitées procurent un fondement légal à l'arrêté en projet.

#### FORMALITES

1. Ainsi qu'il a déjà été mentionné ci-dessus, le projet, conformément à l'article 4, § 2, de la loi du 12 juillet 1985, doit être soumis à l'avis du Conseil supérieur d'Hygiène.

Le troisième alinéa du préambule fait référence à un avis du Conseil supérieur d'Hygiène qui aurait été donné le 24 septembre 1999 et mis à jour le 22 mars 2000. Le délégué du gouvernement a confirmé que cette référence vise la brochure du Conseil supérieur d'Hygiène, jointe à la demande d'avis, non datée et intitulée "GSM, Téléphonie mobile en toute sécurité ?". En outre, le délégué a confirmé que l'arrêté en projet n'a pas été soumis, en tant que tel, à l'avis du Conseil supérieur d'Hygiène. Cette formalité doit encore être accomplie. Si, compte tenu de l'avis du Conseil supérieur d'Hygiène, des modifications sont apportées au

---

1. Doc. parl., Chambre, 1983-84, n° 761/1, p.2

projet, les dispositions modifiées devront en outre à nouveau être soumises à la section de législation.

2. L'article 4, § 1er, de la loi du 12 juillet 1985 prévoit que "selon la nature et la source des radiations non ionisantes (...), les arrêtés royaux pris en exécution des articles 2 et 3 (de la loi) sont proposés conjointement par les Ministres nationaux compétents en la matière".

Les sources de radiations non ionisantes dans la gamme de fréquences de 10 MHz-10GHz sont les antennes de téléphonie mobile, les ondes radioélectriques FM, les ondes de télévision, etc. Vu ces sources possibles de radiations visées dans le projet, il y a lieu sans doute d'associer à la proposition et au contreseing de l'arrêté en projet non seulement le ministre qui a les télécommunications dans ses attributions, mais également les ministres qui ont la défense (antennes destinées à des fins militaires), la politique scientifique (navigation spatiale), les communications (navigation), l'intérieur (antennes destinées à la communication de la police et de la gendarmerie) dans leurs attributions, ainsi que, éventuellement, encore d'autres ministres.

-----



De vakantiekamer was samengesteld uit

La chambre des vacations était composée de

de Heren  
Messieurs

W. DEROOVER,

voorzitter,  
président,

A. VANDENDRIESSCHE,  
L. LAVRYSEN,

staatsraden,  
conseillers d'Etat,

Mevrouw  
Madame

A. BECKERS,

griffier,  
greffier.

De overeenstemming tussen de Nederlandse en de Franse tekst werd nagezien onder toezicht van de H. W. DEROOVER.

Het verslag werd uitgebracht door de H. G. VAN HAEGENDOREN, auditeur. De nota van het Coördinatiebureau werd opgesteld en toegelicht door de H. J. DRIJKONINGEN, referendaris.

La concordance entre la version néerlandaise et la version française a été vérifiée sous le contrôle de M. W. DEROOVER.

Le rapport a été présenté par M. G. VAN HAEGENDOREN, auditeur. La note du Bureau de coordination a été rédigée et exposée par M. J. DRIJKONINGEN, référendaire.

DE GRIFFIER - LE GREFFIER,

DE VOORZITTER - LE PRESIDENT,

A. BECKERS

W. DEROOVER

.../...